

Katowice, dnia 19 grudnia 2024 r.
Nr sprawy: OE-WS-PZ.7222.103.2024
Nr pisma: OE-WS-PZ.KW-00568/24
(za dowodem doręczenia)

Decyzja nr 4621/OE/2024

Organ wydający Marszałek Województwa Śląskiego

W sprawie wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego

Na podstawie art. 163 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - *Kodeks Postępowania Administracyjnego* (tj. Dz. U. z 2024r. poz. 572) (dalej: ustawa Kpa), art. 181 ust. 1 pkt 1, art. 183 ust. 1, art. 184 ust. 1, art. 192, art. 201, art. 204 ust. 2, art. 211, art. 214 ust. 5, art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 54 z późn. zm) (dalej: ustawa POŚ).

orzekam

zmienić, na wniosek Pełnomocnika Strony, warunki pozwolenia zintegrowanego, udzielonego decyzją Wojewody Śląskiego z dnia 30 marca 2007 r. znak: ŚR-III-6618/PZ/133/10/07 (z późn. zm.) dla instalacji do produkcji koksu, zlokalizowanej na terenie zakładu JSW KOKS S.A. Koksownia Przyjaźń w Dąbrowie Górniczej przy ul. Koksowniczej 1, eksploatowanej przez JSW KOKS S.A. z siedzibą w Zabrze, w następujący sposób:

I. W części III decyzji: „Warunki wprowadzania do środowiska substancji i energii”, w punkcie 1. „Wprowadzanie pyłów i gazów do powietrza”, w punkcie B. „Stan od dnia 5.09.2018 r.”, w podpunkcie B.7. „Odstępstwa”, podpunkt B.7.2. „Do czasu wyłączenia baterii nr 3 z eksploatacji (celem jej całkowitej odbudowy)” otrzymuje brzmienie:

„B.7.2. Do czasu wyłączenia baterii nr 3 z eksploatacji (celem jej całkowitej odbudowy):

⁵⁾ Do dnia 31 marca 2026 r.:

Dopuszczalna wielkość emisji **pyłu** do powietrza z systemu opalania baterii koksowniczej nr 3, emitor E3, wynosi: **6,12 kg/h.**

⁶⁾ Do dnia 31 marca 2026 r.:

Dopuszczalna wielkość emisji **pyłu zawieszonego PM 10** do powietrza z systemu opalania baterii koksowniczej nr 3, emitor E3, wynosi: **6,12 kg/h.**

⁷⁾ Do dnia 31 grudnia 2022 r.:

Dopuszczalna wielkość emisji **pyłu** do powietrza z operacji przygotowania węgla, emitor E14a, wynosi: **3,00 kg/h.**

⁸⁾ Do dnia 31 grudnia 2022 r.:

Dopuszczalna wielkość emisji **pyłu zawieszonego PM 10** do powietrza z operacji przygotowania węgla, emitor E14a, wynosi: **2,1 kg/h.**

⁹⁾ Do dnia 31 grudnia 2022 r.:

Dopuszczalna wielkość emisji **pyłu** do powietrza z operacji przygotowania węgla, emitor E14b, wynosi: **3,00 kg/h.**

¹⁰⁾ Do dnia 31 grudnia 2022 r.:

Dopuszczalna wielkość emisji **pyłu zawieszonego PM 10** do powietrza z operacji przygotowania węgla, emitor E14b, wynosi: **2,1 kg/h.**

¹¹⁾ Do dnia 31 marca 2026 r.:

Dopuszczalna roczna emisja **pyłu** do powietrza z Instalacji do produkcji koksu, wynosi: **360,32 Mg/rok.**

¹²⁾ Do dnia 31 marca 2026 r.:

Dopuszczalna roczna emisja **pyłu zawieszonego PM 10** do powietrza z Instalacji do produkcji koksu, wynosi: **276,036 Mg/rok.”**

II. Pozostałe punkty decyzji pozostają bez zmian.

Uzasadnienie

I. Uzasadnienie faktyczne

Decyzją z dnia 30 marca 2007 r. znak: ŚR-III-6618/PZ/133/10/07 Wojewoda Śląski udzielił pozwolenia zintegrowanego spółce JSW KOKS S.A. z siedzibą w Zabrzu dla instalacji IPPC: instalacji Koksowni Przyjaźń wraz z instalacjami powiązanymi technologicznie, zlokalizowanymi w Dąbrowie Górniczej przy ul. Koksowniczej 1.

Decyzja ta została następnie zmieniona decyzjami:

- 1) Marszałka Województwa Śląskiego nr 574/OS/2010 z dnia 19 lutego 2010 r.,
- 2) Marszałka Województwa Śląskiego nr 1970/OS/2010 z dnia 21 maja 2010 r.,
- 3) Marszałka Województwa Śląskiego nr 1793/OS/2012 z dnia 4 lipca 2012 r.,
- 4) Marszałka Województwa Śląskiego nr 400/OS/2013 z dnia 8 lutego 2013 r.,
- 5) Marszałka Województwa Śląskiego nr 2393/OS/2014 z dnia 24 listopada 2014 r.,
- 6) Marszałka Województwa Śląskiego nr 133/OS/2015 z dnia 23 stycznia 2015 r.,
- 7) Marszałka Województwa Śląskiego nr 2469/OS/2017 z dnia 21 lipca 2017 r.,
- 8) Marszałka Województwa Śląskiego nr 2562/OS/2020 z dnia 7 października 2020 r.,
- 9) Marszałka Województwa Śląskiego nr 599/OS/2021 z dnia 18 lutego 2021 r.,
- 10) Marszałka Województwa Śląskiego nr 286/OS/2022 z dnia 19 stycznia 2022 r.,
- 11) Marszałka Województwa Śląskiego nr 1755/OE/2022 z dnia 20 maja 2022 r.,
- 12) Marszałka Województwa Śląskiego nr 4203/OE/2022 z dnia 27 grudnia 2022 r.
- 13) Marszałka Województwa Śląskiego nr 4585/OE/2023 z dnia 12 grudnia 2023 r.
- 14) Marszałka Województwa Śląskiego nr 1126/OE/2024 z dnia 21 marca 2024 r.

Podaniem z dnia 12 września 2024 r. JSW KOKS S.A. (zwana dalej Stroną), wniosła o zmianę warunków ww. pozwolenia zintegrowanego, w zakresie przedłużenia terminu obowiązywania udzielonego odstępstwa od granicznych wielkości emisyjnych pyłu (oraz pyłu PM₁₀), dla systemu opalania baterii koksowniczej nr 3 (emitor E3), do dnia 31 marca 2026 r.

Strona w załączeniu do wniosku przedłożyła wymagane zaświadczenia o niekaralności wszystkich osób uprawnionych do reprezentowania spółki, zgodnie z KRS, w myśl art. 184 ust. 4 pkt. 7 ustawy POŚ.

Przedmiotowa instalacja kwalifikuje się do rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, zgodnie z ust. 1 pkt 1 i 3, ust. 5 pkt 4 oraz ust. 6 pkt 13 załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz.U. z 2014 r., poz.1169), a także do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie

z § 2 ust.1 pkt 17, pkt 47, pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2019 poz. 1839 ze zm.).

Po dokonaniu wstępnej analizy podania organ stwierdził, że:

- 1) jest właściwy do jego rozpoznania, zgodnie z art. 378 ust. 2a ustawy POŚ;
- 2) wniosek spełnia wymogi formalne, określone w art. 208 ustawy POŚ;
- 3) wnioskowana zmiana nie stanowi istotnej zmiany instalacji, rozumianej jako zmiana sposobu funkcjonowania instalacji lub jej rozbudowa, która może powodować znaczące zwiększenie negatywnego oddziaływania na środowisko, zgodnie z art. 3 pkt 7 ustawy POŚ.

Mając powyższe na względzie, organ przystąpił do rozpatrzenia wniosku.

II. Przebieg postępowania administracyjnego

Zgodnie z zapisem art. 21 ust. 2 pkt 23 lit. k tiret pierwsze ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112), dane dotyczące wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego zamieszczono w publicznie dostępnym wykazie danych.

Zgodnie z obowiązkiem wynikającym z art. 209 ustawy POŚ, zapis wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego w wersji elektronicznej, dnia 19 września 2024 r. został przesłany ministrowi właściwemu do spraw klimatu na adres: pozwolenia.zintegrowane@klimat.gov.pl.

Rozpatrując przedmiotowy wniosek, Marszałek Województwa Śląskiego ogłoszeniem z dnia 22 października 2024 r. poinformował o zamieszczeniu informacji o wniosku, złożonym przez przedstawiciela spółki JSW KOKS S.A. z siedzibą w Zabrze, przy ul. Pawliczka 1, w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego, w publicznie dostępnym wykazie danych, a także o możliwości wnoszenia uwag i wniosków w terminie 30 dni od ukazania się ogłoszenia. Przedmiotowe ogłoszenie umieszczono na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Miasta w Dąbrowie Górniczej oraz w pobliżu lokalizacji instalacji, a także na tablicy ogłoszeń i stronie internetowej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego, na okres 30 dni.

Zgodnie z art. 185 ust. 1a ustawy POŚ „stronami postępowania o wydanie pozwolenia zintegrowanego obejmującego korzystanie z wód obejmujące pobór wód lub wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi są odpowiednio podmioty, o których mowa w art. 212 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne”.

Przedmiotowe postępowanie dotyczy zmiany pozwolenia zintegrowanego, które obejmuje wprowadzanie ścieków przemysłowych do środowiska, zatem Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie jest stroną tego postępowania, a udział w postępowaniu bierze

Zarząd Zlewni w Katowicach (region wodny Małej Wisły), zlokalizowany na obszarze działania Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Gliwicach.

Wobec powyższego, pismem z dnia 22 października 2024 r., organ zawiadomił Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie, Zarząd Zlewni w Katowicach, że zostało wszczęte postępowanie administracyjne w sprawie zmiany przedmiotowego pozwolenia zintegrowanego.

Pismem z 12 grudnia 2024 r. o znaku: OE-WS-PZ.KW-00567/24, Strony postępowania zostały poinformowane o możliwości wypowiedzenia się przed wydaniem decyzji co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, w myśl art. 10 § 1 ustawy Kpa, zgodnie z którym organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania.

Strony postępowania nie skorzystały z możliwości zapoznania się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym i wniesienia dodatkowych uwag.

III. Uzasadnienie prawne

Zgodnie z art. 180 ustawy POŚ, eksploatacja instalacji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi, wytwarzanie odpadów jest dozwolona po uzyskaniu pozwolenia, jeżeli jest ono wymagane.

Powyższy przepis ustanawia generalną zasadę, zgodnie z którą prowadzenie pewnego rodzaju działalności, powodującej określone skutki dla środowiska, wymaga uzyskania zgody organu administracji. Jak wskazuje NSA, *„Obowiązek uzyskania pozwolenia jest konsekwencją przede wszystkim tego, że środowisko jest istotnym elementem procesów gospodarczych, w kontekście użytkowania jego zasobów oraz powodowania emisji, która może przekształcić się w zanieczyszczenie”* (wyrok NSA z dnia 10 marca 2020 r., sygn. akt II OSK 1224/18). Działalność, o której stanowi ww. przepis to eksploatacja instalacji, natomiast skutki – to emisja do środowiska substancji, które je zanieczyszczają. Nie każda jednak tego rodzaju działalność wymaga uzyskania pozwolenia. Zgoda organu jest bowiem konieczna wyłącznie wtedy, gdy ustawodawca, w sposób wyraźny, nałoży obowiązek jej otrzymania.

Pozwolenia, o których stanowi art. 180 ustawy POŚ są nazywane w doktrynie pozwoleniami emisyjnymi. Katalog tych pozwoleń został określony w art. 181 ust. 1 ustawy POŚ. Jednym z nich jest pozwolenie zintegrowane (art. 181 ust. 1 pkt 1 ustawy POŚ).

Ideą pozwolenia zintegrowanego jest kompleksowe zarządzanie emisjami do środowiska. Ujmuje ono bowiem swoją treścią całość oddziaływań na środowisko i zastępuje wszelkie pozwolenia sektorowe i ewentualne inne decyzje o charakterze reglamentacyjnym, związane z ochroną środowiska, a wymagane w związku z eksploatacją określonych instalacji (tak: *Prawo Ochrony Środowiska. Komentarz, pod red. nauk. M. Górskiego*, wyd. C.H. Beck, Legalis).

W myśl art. 201 ust. 1 ustawy POŚ, pozwolenia zintegrowanego wymaga prowadzenie instalacji, której funkcjonowanie, ze względu na rodzaj i skalę prowadzonej w niej działalności, może powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, z wyłączeniem instalacji lub ich części stosowanych wyłącznie do badania, rozwoju lub testowania nowych produktów lub procesów technologicznych. Zgodnie natomiast z art. 201 ust. 2 ustawy POŚ, minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości.

Jak wynika z powołanych przepisów, uzyskanie pozwolenia zintegrowanego jest konieczne wyłącznie w przypadku prowadzenia ściśle określonych instalacji, tj. tylko takich, które zostały enumeratywnie wskazane w ww. rozporządzeniu wykonawczym. Aktualnie katalog takich instalacji określa rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r., poz. 1169). Innymi słowy, jeżeli dany podmiot zamierza eksploatować instalację, która wpisuje się w katalog, określony w rozporządzeniu, ma obowiązek uzyskać pozwolenie zintegrowane (por. wyrok WSA w Olsztynie z dnia 26 września 2019 r., sygn. akt II SA/OI 443/19). Co ważne, pozwolenie zintegrowane, mimo że – w istocie rzeczy – zastępuje tzw. pozwolenia sektorowe (por. art. 182 i art. 211 ust. 1 ustawy POŚ), to nie może być przez nie zastępowane (analogicznie: wyrok WSA w Lublinie z dnia 13 września 2010 r., sygn. akt II SA/Lu 205/10).

Pozwolenie zintegrowane wydaje, w drodze decyzji, na wniosek prowadzącego instalację, organ ochrony środowiska (art. 183 ust. 1 w zw. z art. 184 ust. 1 ustawy POŚ).

System organów ochrony środowiska został określony w art. 376 i nast. ustawy POŚ. Jak wynika z art. 376 pkt 2b ustawy POŚ, jednym z organów ochrony środowiska jest marszałek województwa. Jego kompetencje określa art. 378 ust. 2a ustawy POŚ. Zgodnie z tym przepisem, marszałek województwa jest właściwy w sprawach:

- 1) przedsięwzięć i zdarzeń na terenach zakładów, gdzie jest eksploatowana instalacja, która jest kwalifikowana jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 2) przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, realizowanego na terenach innych niż wymienione w pkt 1;
- 3) pozwolenia na wytwarzanie odpadów i pozwolenia zintegrowanego dla instalacji komunalnych, o których mowa w art. 38b ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia

2012 r. o odpadach;

- 4) o których mowa w art. 237 i art. 362 ust. 1-3, w zakresie dróg innych niż autostrady i drogi ekspresowe, usytuowanych w miastach na prawach powiatu.

Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, że marszałek województwa jest właściwy do udzielania tylko niektórych pozwoleń zintegrowanych. Instalacja będąca przedmiotem takiego pozwolenia musi stanowić bowiem albo przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko albo być instalacją komunalną, o której mowa w art. 38b ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach.

Katalog przedsięwzięć, mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko określa rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839).

Treść pozwolenia zintegrowanego wyznacza zasadniczo art. 211 ust. 1 ustawy POŚ, wskazując, że pozwolenie zintegrowane spełnia wymagania określone dla pozwoleń, o których mowa w art. 181 ust. 1 pkt 2 i 4 (tj. pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza oraz pozwolenia na wytwarzanie odpadów), pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód oraz pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi. Dodatkowe elementy pozwolenia zintegrowanego zostały określone w art. 211 ust. 3-9 ustawy POŚ, a także w art. 202 ust. 1-6 ustawy POŚ.

Pozwolenia zintegrowane wydawane są, co do zasady, na czas nieoznaczony (art. 188 ust. 1 ustawy POŚ). Trzeba jednak zauważyć, że dotyczą one instalacji, które są cały czas eksploatowane oraz zmieniają się w czasie. Stąd też ustawodawca przewidział możliwość zmiany pozwoleń zintegrowanych, odstępując tym samym od ogólnej zasady trwałości decyzji administracyjnych, określonej w art. 16 KPA. Podstawą dokonania zmiany pozwolenia zintegrowanego są zasadniczo przepisy art. 192 ustawy POŚ w zw. z art. 163 KPA (analogicznie: wyrok NSA z dnia 19 września 2019 r., sygn. akt: II OSK 821/18). Pierwszy z tych przepisów stanowi, że przepisy o wydawaniu pozwolenia stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany jego warunków. Zgodnie natomiast z art. 163 KPA, organ administracji publicznej może uchylić lub zmienić decyzję, na mocy której strona nabyła prawo, także w innych przypadkach oraz na innych zasadach niż określone w niniejszym rozdziale, o ile przewidują to przepisy szczególne.

Oprócz tego należy zwrócić uwagę na art. 214 ust. 4 i ust. 5 ustawy POŚ, zgodnie z którymi:

- wniosek o zmianę pozwolenia zintegrowanego zawiera dane, o których mowa w art. 184 i art. 208, mające związek z planowanymi zmianami;
- decyzja o zmianie pozwolenia zintegrowanego określa wymagania, o których mowa w art. 188 i art. 211, mające związek z planowanymi zmianami.

Przepisy te, korespondując z powołanymi wyżej art. 192 ustawy POŚ oraz art. 163 KPA, precyzyjnie określają, zarówno zakres wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego, jak i treść decyzji o zmianie takiego pozwolenia.

Biorąc zatem pod uwagę:

- rodzaj instalacji, będącej przedmiotem wniosku;
- zakres przedmiotowy wniosku;

organ stwierdza, że przedmiotowy wniosek należy rozpoznać w oparciu o wyżej wskazane przepisy.

IV. Uzasadnienie szczegółowe

W wyniku analizy merytorycznej treści podania oraz zgromadzonego w sprawie całokształtu materiału dowodowego, pod kątem zgodności z przepisami prawa materialnego w zakresie ochrony środowiska, organ przychylił się do wniosku Strony i niniejszą decyzją dokonał zmian pozwolenia zintegrowanego, w części III pozwolenia zintegrowanego.

Dokonane niniejszą decyzją zmiany warunków pozwolenia zintegrowanego odnoszą się do przedłużenia odstępstwa z obowiązującego obecnie do dnia 31.12.2024 r. na dzień 31.03.2026 r., w zakresie wielkości emisji pyłu (oraz pyłu zawieszonego PM₁₀) z systemu opalania baterii koksowniczej nr 3 (emitor E3), do czasu zakończenia inwestycji związanej z całkowitą odbudową baterii koksowniczej nr 4.

Wnioskodawca zwrócił się o wydłużenie czasu obowiązywania udzielonego odstępstwa od granicznych wielkości emisyjnych, wynikających z konkluzji BAT 49 (określonych w *Decyzji wykonawczej Komisji z dnia 28 lutego 2012 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych, w odniesieniu do produkcji żelaza i stali*), z obowiązującego obecnie do dnia 31.12.2024 r. na dzień 31.03.2026 r., tj. do dnia przewidywanego zakończenia prac odtworzeniowych baterii nr 4 oraz rozpoczęcia jej stabilnej pracy, co będzie związane z zatrzymaniem pracy baterii nr 3 (planowane zatrzymanie instalacji do dnia 31 marca 2026 r.). Wydłużenie czasu obowiązywania udzielonego odstępstwa wiąże się z utrzymaniem na dotychczasowym poziomie emisji pyłu z baterii nr 3, do czasu zakończenia remontu odtworzeniowego oraz rozpoczęcia stabilnej pracy baterii nr 4.

Z zapisów uzasadnienia do decyzji Marszałka Województwa Śląskiego nr 2469/OS/2017 z dnia 21 lipca 2017 r. wynika, że zgodnie z Długoterminowym Planem Inwestycyjnym, remont odtworzeniowy baterii nr 4, połączony ze zmianą systemu obsadzania z zasypowego na ubijany, miał się rozpocząć w roku 2020 i potrwać 3 lata (bateria nr 4 była wówczas, jak i obecnie, wyłączona z eksploatacji). Zgodnie z założeniami ww. Planu, w dniu 1 stycznia 2023 r. odbudowana bateria nr 4 miała rozpocząć pracę i jednocześnie miała zostać wyłączona z ruchu bateria nr 3, która miała zostać poddana odbudowie, analogicznie jak bateria nr 4.

W związku z powyższym, graniczną datą dotrzymania zgodności z konkluzją BAT 49 dla baterii nr 3 miało być jej wyłączenie z ruchu i przejęcie produkcji przez baterię nr 4. Ustalona data obowiązywania odstępstwa od granicznej wielkości emisyjnej pyłu dla

baterii koksowniczej nr 3, tj. 31 grudnia 2022 r., wynikała więc z planowanego wyłączenia tej baterii z ruchu na czas remontu, co uzależnione było z kolei od planowanego zakończenia odbudowy baterii nr 4 i rozpoczęcia produkcji przez odbudowaną i dostosowaną do wymogów konkluzji BAT baterię nr 4 z dniem 1 stycznia 2023 r.

Jak wynika z zapisów uzasadnienia do decyzji Marszałka Województwa Śląskiego nr 4203/OE/2022 z dnia 27 grudnia 2022 r., operator instalacji zawniósł o przedłużenie terminu obowiązywania udzielonego odstępstwa dla systemu opalania baterii koksowniczej nr 3 (emitor E3), z uwagi na zaistniałe opóźnienia w inwestycji odbudowy baterii nr 4, w stosunku do pierwotnie zakładanego harmonogramu prac. Jak zapisano w dokumentacji wnioskowej: *„Obecnie z uwagi na zaistniałe opóźnienia w inwestycji odbudowy baterii nr 4 w stosunku do uprzednio zakładanego harmonogramu prac konieczne jest przedłużenie okresu obowiązywania odstępstwa od granicznej wielkości emisyjnej pyłu udzielonej dla baterii koksowniczej nr 3. Odbudowa baterii nr 4 jest inwestycją złożoną, wieloetapową, która oprócz „zadania głównego” związanego z odbudową samej baterii koksowniczej wymaga realizacji szeregu „zadań pobocznych” powiązanych z zadaniem głównym. Duży zakres i stopień złożoności tej inwestycji, a także ogólne uwarunkowania występujące w kraju i na świecie w okresie jej realizacji spowodowane m.in. zaistniałą sytuacją epidemiczną oraz konfliktem zbrojnym na Ukrainie i jego gospodarczymi konsekwencjami spowodowały konieczność kolejnej aktualizacji harmonogramu tej inwestycji, a co tym idzie również wydłużenie terminu udzielonego odstępstwa od granicznej wielkości emisyjnej dla baterii koksowniczej nr 3 do dnia 31 marca 2026 r.”*

W uzasadnieniu do decyzji zapisano, że przedmiotowa inwestycja jest inwestycją złożoną, wieloetapową, która oprócz zadania głównego związanego z odbudową samej baterii koksowniczej, wymaga realizacji szeregu zadań pobocznych powiązanych z zadaniem głównym. Duży zakres i stopień złożoności tej inwestycji, a także niesprzyjające uwarunkowania występujące w kraju i na świecie w okresie jej realizacji, spowodowane początkowo zaistniałą sytuacją epidemiczną, wymusiły konieczność aktualizacji harmonogramu tej inwestycji, a co za tym idzie również wydłużenie terminu udzielonego odstępstwa od granicznej wielkości emisyjnej dla baterii koksowniczej nr 3, do czasu wyłączenia baterii nr 3 z eksploatacji, celem jej całkowitej odbudowy – wówczas miało to nastąpić do dnia 31.12.2024 r.

Obecnie operator instalacji zawniósł o wydłużenie udzielonego terminu obowiązywania odstępstwa dla systemu opalania baterii koksowniczej nr 3 (emitor E3) do dnia 31 marca 2026 r., z uwagi na zaistniałe opóźnienia inwestycyjne w budowie baterii nr 4, w stosunku do dotychczas zakładanego harmonogramu prac.

Zgodnie z uzasadnieniem przedstawionym we wniosku, bateria koksownicza nr 3, będąca przedmiotem odstępstwa, a także bateria koksownicza nr 4, której odbudowa warunkuje możliwość wyłączenia z eksploatacji baterii nr 3, są integralną częścią jednej instalacji do produkcji koksu Koksowni Przyjaźń. Jak określił wnioskodawca: *„Biorąc pod uwagę lokalizację obu tych baterii koksowniczych na terenie jednego zakładu konieczna jest taka organizacja działań dostosowawczych, aby zapewnić ciągłość pracy tej instalacji*

z odpowiednią zdolnością produkcyjną. Z tego względu stworzony został długoterminowy plan inwestycyjny, w którym wyłączenie z eksploatacji baterii koksowniczej nr 3 w celu jej odbudowy może nastąpić dopiero po uruchomieniu odbudowanej baterii koksowniczej nr 4. Aby zapewnić bezpieczeństwo pracy całej instalacji nie ma możliwości jednoczesnego wstrzymania pracy dwóch baterii koksowniczych, co z kolei skutkuje koniecznością przesunięcia terminu obowiązywania odstępstwa od konkluzji BAT 49 udzielonego dla baterii koksowniczej nr 3 (zaistniałe uwarunkowania wymuszają określony harmonogram dostosowania instalacji do konkluzji BAT)”.

Udzielone odstępstwo w zakresie konkluzji BAT 49, dotyczące emisji pyłu do powietrza z systemu opalania baterii koksowniczej nr 3, jest odstępstwem terminowym, obowiązującym obecnie do dnia 31 grudnia 2024 r., tzw. odstępstwo czasowe. Istotą tego rodzaju odstępstwa jest określenie daty granicznej, do której odstępstwo to obowiązuje. Tego typu odstępstwo może być rozpatrywane m.in. w przypadku, gdy przeprowadzenie modernizacji lub innych działań niezbędnych do dostosowania instalacji do konkluzji BAT, np. ze względu na duży zakres niezbędnych działań technicznych, nie jest wykonalne w okresie przewidzianym na dostosowanie instalacji do BAT.

Zgodnie z informacjami operatora instalacji, przesunięcie terminu obowiązywania odstępstwa jest konieczne z uwagi na brak możliwości wykonania koniecznych działań dostosowawczych (w tym przypadku odbudowa i uruchomienie baterii koksowniczej nr 4), w dotychczas zakładanym terminie tj. do dnia 31.12.2024 r. Należy zauważyć, że zakres emisyjny wnioskowanego odstępstwa nie ulega zmianie w stosunku do warunków dotychczasowych – wartość tego odstępstwa, wyrażona dopuszczalną wielkością emisji z emitora E3 (opalenie baterii koksowniczej nr 3) w dalszym ciągu będzie wynosić:

- emisja pyłu, dopuszczona w ramach odstępstwa: 6,12 kg/h,
- emisja pyłu zawieszonego PM10, dopuszczona w ramach odstępstwa: 6,12 kg/h.

W zakresie emisji gazów i pyłów do powietrza przedłożony wniosek wskazał na konieczność zmiany terminu obowiązywania odstępstwa od granicznych wielkości emisyjnych dla pyłu oraz pyłu zawieszonego PM10 z systemu opalania baterii koksowniczej nr 3 (emitor E3). Zgodnie z zapisami obowiązującego pozwolenia zintegrowanego, odstępstwo to zostało ustalone do dnia 31 grudnia 2024 r. Operator instalacji zawnioskował o przesunięcie terminu ważności tego odstępstwa do dnia 31 marca 2026 r., jednocześnie podkreślając, że wielkości emisji powiązane z tym odstępstwem, nie ulegają zmianie.

Zgodnie z informacjami przedstawionymi w przedłożonej dokumentacji wnioskowej, inne zagadnienia dotyczące wprowadzania gazów i pyłów do powietrza, nie ulegają zmianie, w stosunku do obecnych zapisów pozwolenia zintegrowanego. W szczególności zmianie nie ulegają:

- rodzaje, charakterystyka i parametry źródeł emisji eksploatowanych instalacji,
- maksymalne wielkości emisji ze źródeł eksploatowanych w instalacji (z wyjątkiem ww. zmiany w zakresie terminu obowiązywania udzielonego odstępstwa),

- warunki monitorowania w zakresie emisji gazów i pyłów do powietrza.

Przedstawione w dokumentacji wnioskowej obliczenia rozprzestrzeniania substancji w powietrzu, uwzględniające pracę baterii koksowniczej nr 3 z wydłużonym terminem

odstępstwa wykazały, że praca instalacji w ww. okresie nie spowoduje przekroczeń standardów jakości powietrza, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012r., poz. 1031 ze zmianami) oraz wartości stężeń substancji, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r., Nr 16, poz. 87).

Zgodnie z przedstawionymi informacjami, aktualny stan jakości powietrza w Dąbrowie Górniczej w rejonie ul. Koksowniczej 1, stężenie średnioroczne pyłu zawieszonego PM10 wynosi $33 \mu\text{g}/\text{m}^3$, a więc nie przekracza obowiązującej wartości odniesienia (wartość dopuszczalna wynosi $40 \mu\text{g}/\text{m}^3$). W wartości tej uwzględniona jest praca Koksowni Przyjaźń JSW KOKS S.A. w Dąbrowie Górniczej, w tym również emisja pyłu wynikająca z udzielonego odstępstwa. Na tej podstawie można stwierdzić, że udzielone odstępstwo nie powoduje negatywnego oddziaływania na stan jakości powietrza w otoczeniu zakładu (lokalne warunki środowiskowe), w tym w szczególności przekroczenia standardów jakości powietrza.

Biorąc powyższe pod uwagę należało stwierdzić, że w wyniku przesunięcia terminu obowiązywania odstępstwa od granicznych wielkości emisyjnych (odstępstwo dla emitora E3 w zakresie pyłu i pyłu zawieszonego PM10) przez dodatkowy czas utrzymane zostanie obecne oddziaływanie tej instalacji na powietrze (nie nastąpi zwiększenie oddziaływania w stosunku do obecnego oddziaływania).

Biorąc powyższe pod uwagę, uwzględniając zapisy art. 204 ust. 2 oraz ust. 3 ustawy POŚ, organ przychylił się do wniosku prowadzącego instalację o wydłużenie czasu obowiązywania udzielonego odstępstwa w zakresie emisji pyłu z systemu opalania baterii koksowniczej nr 3 do czasu zakończenia inwestycji związanej z całkowitą odbudową baterii koksowniczej nr 4, jednak nie dłużej niż do dnia 31.03.2026 r.

Po przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym organ zważył, co następuje.

W stanie faktycznym sprawy, biorąc pod uwagę przepisy prawa materialnego, zaistniała konieczność zmiany udzielonego pozwolenia zintegrowanego. Strona przedłożyła podanie w tym zakresie, które spełnia wymogi formalne. Po zbadaniu podania organ stwierdził, że wnioskowane zmiany są zgodne z przepisami szczególnymi, dotyczącymi ochrony środowiska.

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego, od niniejszej decyzji Stronie przysługuje prawo wniesienia odwołania do Ministra Klimatu i Środowiska, za pośrednictwem Marszałka Województwa Śląskiego, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

Zgodnie z 127a KPA, w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Informacje dotyczące przetwarzania danych osobowych:

<https://bip.slaskie.pl/daneosobowe/>

/-/z up. Marszałka Województwa
Grzegorz Januszek
p.o. Zastępcy Dyrektora
Departament Ochrony Środowiska,
Ekologii i Opłat Środowiskowych